

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204169
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619204169.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobcu Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava - Ružinov, IČO: 47 664 878, právne zastúp. Mgr. Lenkou Heřmáňkovou, usadeným euroadvokátom, so sídlom Košická 56, Bratislava proti žalovanej B. I., C.. XX.XX.XXXX, S. R. T. XXXX/XX, R., občianke SR v konaní o zaplatenie 1 511,-Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu proti žalovanej v časti po výšku 58,11 Eur **z a s t a v u j e .**
- II. Súd žalobu žalobcu proti žalovanej o zaplatenie 1 452,89 Eur s prísl. **z a m i e t a .**
- III. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.09.2019 domáhal zaplatenia sumy 1 511,-Eur s príslušenstvom od žalovanej, pričom uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 11.07.2019 medzi postupcom spoločnosťou Tatra banka, a. s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná a právny predchodca žalobcu Tatra banka, a. s. uzatvorili dňa 19.01.2015 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: XX-XXXXXXXXXX. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany Tatra banky, a. s. úver vo výške 1 750,-Eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou pravidelného splácania v mesačných anuitných splátkach vo výške 37,98 Eur v dohodnutých termínoch po dobu 84 mesiacov a rovnako sa zaviazala platiť úroky z nesplatennej časti úveru v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 18,90%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky poskytovanie bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby ako aj Všeobecné podmienky Tatra banky a. s. (ďalej len "Podmienky"). Vzhľadom k tomu, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splatných splátok, keď neuhradila riadne a včas splátky, a to ani napriek výzve k úhrade splátok zo strany žalobcu, vyhlásil žalobca podľa čl. 4.2.6 ako aj čl. 4.1. písm. a) podmienok všetky pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom za splatné ku dňu 17.09.2016. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej odoslané dňa 14.09.2016 a doručilo v zmysle fikcie podľa č. I. 4.5.5. podmienok. Žalobca žiada úhradu úroku z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväznými právnymi predpismi (zákonný úrok z omeškania).

2. Okresný súd Lučenec vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 21Csp/109/2019-189 zo dňa 10.10.2019. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor v ktorom uviedla, že uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v tomto platobnom rozkaze, ktorú si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou

Slovenskej republiky s únijovým právom. Platobný rozkaz je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi. Žalovaná tiež uviedla, že platobný rozkaz je v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 OZ. Nepochybne zmluva uzavretá medzi ňou a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle OZ a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Účelom právnej úpravy tak, ako je špecifikovaná v Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je podľa názoru žalovanej poskytnutie náležitej ochrany spotrebiteľovi. Za týmto účelom je povinnosťou dodávateľa splniť si zákonnú povinnosť a v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uvádzať údaje tak, ako sú špecifikované v §9 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Pre prípad nesplnenia takejto povinnosti tak, ako je to zrejme z ustanovenia § 11, je poskytnutý spotrebiteľský úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V uzatvorenej zmluve o úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď konečná splatnosť je uvedená ako, cit.: „84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. V zmluve nie je dojednaný ani presný termín splatnosti prvej splátky. Žalovaná je toho názoru, že takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Žalovaná je toho názoru, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne. Žalovaná uvádza, že k uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru žalovanej je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1660/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, pričom všeobecné sudy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12. 12. 2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 26. 10. 2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 16.8.2017. Podľa názoru žalovanej rovnako chyba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a síce doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Podľa § 9

ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Keďže v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN, ani neobsahuje žiadne dojednanie o podmienkach, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby /podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z./, nie je ani zrejmé, či veriteľ úročí poskytnutý úver odo dňa uzavretia zmluvy o úvere alebo až dňom vyplatenia úveru. Žalovaná je toho názoru, že nesprávny je i údaj o výške RPMN uvedený v zmluve o úvere. Žalobca však do výpočtu RPMN nezahrnul splátku poistenia vo výške 1,91 Eur mesačne. Žalovaná trvá na tom, že nemala možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať splátky, pokiaľ chcela predmetný úver získať. Žalobca jej nedal možnosť získať predmetný úver bez podmienky poistenia. Žalovaná svoje tvrdenie preukazuje textovým znením zmluvy o úvere. Už len samotné textové znenie zmluvného dojednania 1. str., cit.: „Táto zmluva je v rozsahu Všeobecných poistných podmienok pre poistenie k spotrebiteľskému úveru - 2004/1 a Obchodných podmienok pre bezúčelové spotrebiteľské úvery (ďalej len „OPP BSÚ“), ktoré obe sú jej neoddeliteľnou súčasťou zároveň poistnou zmluvou uzatvorenou medzi ...“ Žalovaná uviedla, že nijakým spôsobom neprejavila súhlas a záujem o takéto poistenie a bolo jej žalobcom vnútené bez jej vôle. Žalovaná z toho dôvodu má zato, že poistenie schopnosti splácať úver malo byť v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom uvedené, preto je celková výška nákladov uvedená nesprávne a od toho sa odvíja následne aj nesprávnosť uvedená pri výpočte RPMN. Na základe výpočtu s použitím internetovej kalkulačky pri úvere vo výške 1 750,- Eur, 84 splátkach vo výške 39,88 Eur je zrejmé, že RPMN z poskytnutého úveru je vo výške 24,02%. V zmluve o úvere je dojednané RPMN vo výške 20,88%, preto je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y). Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná má za to, že nakoľko zmluva neobsahuje vyššie uvedenú obsahovú náležitosť, taktiež je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny. K dnešnému dňu žalovaná uhradila žalobcovi splátky celkom vo výške 870,40 Eur. Od podania žaloby žalobcom k dnešnému dňu žalobcovi uhradil splátky v celkovej výške 33,20 Eur. Nesúhlasí s jednorazovým splatením úveru. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa názoru žalovaného len skutočnosť, že si veriteľ preukázateľne splnil svoje povinnosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. má za následok, že veriteľ má právo podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže žalobca nepreukázal splnenie vyššie uvedenej povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je žalovaná toho názoru, že nemôže žiadať celý dlh jednorazovo splatiť. Podáva týmto sťažnosť proti výroku II. o trovách konania, pretože sú nedôvodné, sú v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a únijovým právom. Nie je povinná nahradiť trovy konania tomu, kto koná nekalo, kto žiada bezdôvodné obohatenie a úžeru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje,

aby súd rozhodol tak, že úver zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č.: 00-0002165552 zo dňa 19.01.2015 je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

3. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v podaní zo dňa 25.11.2019 uviedol, že ním uplatňovaný nárok naďalej považuje za plne oprávnený, a preto navrhuje, aby bolo žalobnému návrhu vyhovené. Nestotožňuje sa s vyjadrením žalovanej a má zato, že zmluva o spotrebiteľskom úvere ma všetky potrebné náležitosti. Skutočnosti, ktoré žalovaná namieta, sú v konečnom dôsledku uvedené v označenej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva jednoznačne pojednáva o výške poskytnutého bezúčelového spotrebiteľského úveru, o výške úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN, ich priemernej hodnote. Je stanovený dátum poskytnutia úveru, konečná splatnosť úveru, výška pravidelnej mesačnej splátky, termín jej splatnosti a tiež je stanovená konkrétna výška ktorú má žalovaná na konci uhradiť. Uvedené potrebné náležitosti respektíve súhrnný prehľad lehôt sú v súlade so zákonom s ohľadom na dobu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, údaje sú priamo pomenované, prípadne pomenované analogicky čo dáva prakticky jednoznačný súhrnný prehľad lehôt a podmienok splácania. K dôkazu: KSTN/6Co/84/2017 žalobca uvádza, že „Krajský súd v tomto smere poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h/ a i / smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu listiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa citovaného rozsudku predmetný článok smernice (10 ods. 2 písm. h/) ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. 20. Podľa názoru krajského súdu potom úverová zmluva zo dňa 03.04.2014 obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v čl. 1, bod 1.2, pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Záver okresného súdu o tom, že úver sa považuje výlučne v dôsledku absencie toho jediného údaj za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nie je opodstatnený a dôvodný.“ K dôkazu: NS 3 Cdo 146/2017 žalobca uvádza, že „pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď. bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). 14 3 Cdo 146/2017 K bodu „29. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“ Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 Eurokonformným výkladom uvedeného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.

z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Záverom žalobca uvádza, že s vyššie uvedenými interpretačnými prístupmi a právnymi závermi súdov vyššej inštancie sa stotožňuje a má zato, že účelom predmetnej zmluvy bolo zrozumiteľne informovať spotrebiteľa o tom, v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť a že tento účel bol v súlade so zákonom v plnej miere splnený, rovnako boli riadne a včas žalovanej poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalobcu, avšak žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť plniť riadne a včas. Okrem iného žalobca ešte pre úplnosť uvádza, že v predmetnom konaní si uplatňuje len úhradu istiny a zákonného úroku z omeškania bez akýchkoľvek skrytých poplatkov za poskytnutie úveru, zmluvných pokút, zmluvných úrokov, či poplatkov za poistenie. Žalobca navrhuje, aby bolo jeho žalobnému návrhu vyhovené.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k výzve súdu zo dňa 26.11.2019 uviedol, že zasiela prehľad platieb, ku ktorému uvádza nasledovné. Žalovaná mohla čerpať poskytnutý úver počnúc dňom 19.01.2015. Žalobca predkladá k dôkazu výpis k úveru, z ktorého vyplýva, ako boli sumy splácané a započítané. Žalovaná podľa výpisu zaplatila celkom sumu 851,27 Eur, z čoho bola suma 239,-Eur použitá na úhradu istiny, suma 509,43 Eur použitá na úhradu zmluvných úrokov, suma 98,-Eur použitá na poplatky vrátane sumy 35,-Eur za poskytnutie úveru podľa zmluvy, ďalej suma 2,11 Eur sa započítala na sankčné úroky a suma 2,73 Eur na úroky z istiny. Žalobca však pripomína, že si v konaní uplatňuje len úhradu istiny a zákonného úroku z omeškania bez akýchkoľvek ďalších poplatkov a zmluvných úrokov, kapitalizovaných zmluvných úrokov, zmluvných pokút či poplatkov za poistenie. Na základe uvedeného vyplýva, že žalovaný naďalej dlhuje na nesplatenú istinu 1511,-Eur. Záverom žalobca uvádza, že zmluva bola uzavretá elektronicky prostredníctvom služby internet banking. V prípade nevyhnutnosti žalobca dokáže obstarat' konkrétny čas uzavretia zmluvy, avšak musí požiadať o súčinnosť IT oddelenie právneho predchodcu. Žalobca navrhuje, aby bolo jeho žalobnému návrhu vyhovené.

5. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 29.01.2020 uviedol, že skutočnosti ohľadom započítania jednotlivých úhrad zo strany žalovanej u právneho predchodcu Tatra banky, a. s. nedokáže žalobca nijakým spôsobom ovplyvniť. Žalobca ďalej uvádza, že suma 1 511,-Eur bola žalobcovi zo strany právneho predchodcu postúpená za odplatu a túto sumu považuje žalobca za istinu, nakoľko v označenom súdnom konaní si neuplatňuje zmluvné úroky ani iné ďalšie poplatky, tzn. že každú ďalšiu úhradu zo strany žalovanej by započítal priamo na uvedené sumu. Žalobca s ohľadom na skutočnosť úhrad uvádza, že od podania návrhu na začatie konania eviduje zo strany žalovanej čiastočnú úhradu na žalovanú sumu v celkovej výške 58,11 Eur. Žalobca o túto sumu berie svoj žalobný návrh čiastočne späť a uvádza, že žalovaná naďalej dlhuje sumu vo výške 1 452,89 Eur. Žalobca ďalej uvádza, že nakoľko žalovaná disponuje podľžnosťami voči žalobcovi aj v iných konaniach u uvedeného súdu a nakoľko v uvedenej veci/veciach možno predpokladať dlhší časový horizont súdneho konania, žalobca si týmto dovoľuje vo veci navrhnúť zmierovacie konanie a v konaní si uplatňovať len istinu respektíve sumu o zaplatenie bez príslušenstva, ktorej úhradu žalobca podmieňuje pravidelnými splátkami zo strany žalovanej minimálne vo výške 30,-Eur. V prípade, že žalovaná so zmierom súhlasí, uzavretím zmieru pred prvým pojednávaním sa podľa zákona č.71/1992 § 11 ods. 7 následne žalobcovi vráti 90% súdneho poplatku, čím žalovaná uhradí len jeho pomernú časť. Žalobca ešte uvádza, že uzavretím zmieru by si v konaní uplatňoval náhradu trov právneho zastúpenia len vo výške dvoch úkonov spolu s dvomi režijnými paušálmi. Žalobca záverom uvádza, že má zato že boli splnené podmienky pre zosplatenie úveru. Žalobca sa k uvedenému vyjadril vo svojom predošlom vyjadrení, kedy pripojil aj tabuľku úhrad žalovanej ako aj ďalšie dokumenty, ktoré preukazujú že žalovaná bola dlhodobo v omeškani respektíve neplnila riadne a včas. Žalobca žiadal, aby súd schválil zmier v znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 452,89 Eur, ktorú súd povoľuje žalovanej splácať v splátkach po 30,-Eur mesačne, ktoré je žalovaná povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc prvou splátkou nasledujúcou po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 9,05 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 194,80 Eur s DPH.

6. |

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným 18.06.2020.

8. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že navrhuje žalobu zamietnuť. Tvrdila, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, preto žalobca má nárok len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou sumou a tým, čo bolo

vrátené. Nemala možnosť odmietnuť poistenie úveru, pokiaľ chcela úver získať, preto splátky poistenia mali byť započítané do RPMN. Nechcela uzavrieť žiadnu poisťovnú zmluvu, na tom trvá, ale bez poistenia veriteľ nebol ochotný poskytnúť úver. Tvrdí, že zaplatila 870,40 Eur + 33,20 Eur tak, ako to uvádzala v podanom odpore. Nevie, či dostala výzvu na úhradu. Nepamätá sa ani na to, či dostala oznámenie o zosplatnení pohľadávky, k uvedeným otázkam sa nevie vyjadriť.

9. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, zmluvou o poskytnutí úveru, obchodnými podmienkami pre poskytnutie úveru, výzvou pred mimoriadnou splatnosťou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky, prehľadom platieb, obchodnými podmienkami pre poskytnutie bezúčelového úveru, podacím hárkom, predžalobnou upomienkou, podacím hárkom, lustráciami, odporom, vyjadrením žalobkyne, doplnením návrhu, upomienkami, výzvou na zaplatenie, upomienkou, výzvou na zaplatenie, poslednou výzvou, splátkami a vyjadrením žalovanej.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žalovaná ako dlžníčka uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Tatra bankou, a. s. ako veriteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby pod č. XX-XXXXXXXXXXXX dňa 19.01.2015, na základe ktorej jej bol poskytnutý bezúročný spotrebiteľský úver vo výške 1 750,- Eur na obdobie 84 mesiacov s uvedením výšky úrokovej sadzby 18,90% ročne, RPMN 20,88%, priemernej hodnoty RPMN 17,33% s tým, že konečná splatnosť bola uvedená v lehote do 7 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, ktorej výška bola určená sumou 37,98 Eur so splatnou mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca. Zmluva obsahovala aj výšku mesačného poisťového 1,90 Eur s tým, že celkovo mala žalovaná uhradiť sumu 3 187,34 Eur. Výzvou zo dňa 15.08.2016 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu nezaplatených pohľadávok, ktoré eviduje s tým, že pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.09.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vo výške zostatku k 13.09.2016 vo výške 1 695,40 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi postupcom Tatra banka, a. s., Bratislava a postupníkom Consulting One SK, s.r.o., Bratislava zo dňa 11.07.2019 postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej na postupníka.

11. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 58,11 Eur späť, a preto súd konanie v tejto časti zastavil.

14. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

15. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. V posudzovanej právnej veci bola pohľadávka, ktorá je predmetom sporu postúpená, takže žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

17. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (účinný ku dňu 19.01.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa § 122 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

30. Právny vzťah strán sporu z titulu zmluvy o úvere zo dňa 19.01.2015 je ako absolútny obchod obchodnoprávny, ale dochádza aj k jeho spravovaniu ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu zo dňa 19.01.2015. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu je daný tým, že právny predchodca žalobcu tu vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľka, pretože úver nebol použitý na výkon zamestnania, povolania ani podnikania. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitou anomáliou medzi právnymi poriadkami, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na právny úkon má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy zásadne medzi obchodníkmi, ak Občiansky zákonník ako kódex Občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. V prípade dualistickej právnej úpravy súkromného práva sa na spotrebiteľský právny vzťah použije Obchodný zákonník, ak

by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa zhoršilo, oproti právnej úprave občianskoprávnej.

31. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

32. Súd teda vyhodnotil prednostne, či je nárok uplatnený v premlčacej dobe alebo nie.

33. Podľa § 100 ods. 1, veta prvá a tretia. Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Zásada hospodárnosti viedla súd k tomu, aby prednostne posúdil, či je právo premlčané vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

34. Premlčaním (praescriptio) sa rozumie kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktoré po márnom uplynutí tohto času nemožno oprávnenému súdne priznať. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania. Nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). Podľa § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka môže veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru pre nesplnenie niektorej splátky využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

35. Právny predchodca žalobcu postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný oznámením zo dňa 14.09.2016 (viď. č. I. 35) s tým, že účinky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nastávajú dňom doručenia tohto oznámenia. Oznámenie o zosplatnení pohľadávky bolo žalovanej odoslané 16.09.2016 na adresu trvalého bydliska (č. I. 54). Zosplatneniu úveru predchádzala výzva o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.08.2016. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si nepamätá, či jej bola zasielaná výzva na zaplatenie úveru a ani výzva o zosplatnení pohľadávky.

36. V prejednávanej spore je potrebné za účelom správneho určenia počiatku plynutia premlčacej doby aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu v § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo bolo nesporné. Premlčacia doba na zaplatenie práva začala veriteľovi v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, teda splátky splatnej v mesiaci júl 2016 (viď. č. I. 225), ktorá mala byť zaplatená do 15.07.2016, odkedy začala plynúť i všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 15.07.2019. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná úver nesplácala v dohodnutých lehotách pravidelne. Postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu v priebehu plynutia premlčacej doby nemá na jej plynutie žiadny vplyv (§ 101 Občianskeho zákonníka). Počiatok plynutia premlčacej doby je určený vždy kogentne, či už v ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka alebo v jeho § 103. Premlčacia doba v trvaní troch rokov je dostatočne dlhá preto, aby veriteľ uplatnil svoje právo žalobou aj v prípade dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca doručil žalobu Okresnému súdu Lučenec dňa 18.09.2019, teda po uplynutí zákonom danej premlčacej doby. Občianskeho zákonníka, resp. § 103 OZ.

37. Čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania. Súd poukazuje na právny názor, ktorý vyslovil Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 16Co 414/2017 zo dňa 13.09.2018, v ktorom Krajský súd konštatuje, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k

§ 565 Občianskeho zákonníka a to z toho dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatenie podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú splatné). Súd poukazuje tiež na právny názor Krajského súdu banská Bystrica, ktorý vyslovil v rozsudku č. k. 11Co 211/2019-112.

38. Súd záverom poznamenáva, že je povinný aj ex offo prihliadať na znenie § 54a Občianskeho zákonníka v súvislosti so skúmaním premlčania nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd žalobu žalobcu z týchto dôvodov v celom rozsahu zamietol.

39. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. V prejednanej veci mala úspech žalovaná, ktorej však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Filákovská cesta 287, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.